28/12/2020

Χειροτονία πρεσβυτέρου στη Μονή Παναγίας Γιάτρισσας

/ Ιερές Μονές

Χθες, Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, 27/12/2020, **ο Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ',** μετέβη στην **Ιερά Μονή Παναγίας Γιατρίσσης Ταϋγέτου** (1.200 μ. υψόμετρο), όπου στο κατανυκτικότατο Παρεκκλήσιο της Μονής, επ' ονόματι των Αγίων και Δικαίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, τέλεσε την Θεία Λειτουργία, συμπαραστατούμενος από τον ηγούμενο της Μονής αρχιμ. Χρυσόστομο Πανταζή και τον Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο αρχιμ. Νήφωνα Καρολεμέα, κατά την διάρκεια της οποίας χειροτόνησε σε πρεσβύτερο **τον π. Σπυρίδωνα Κοτζαμπασάκη,** μαθηματικό, τηρουμένων και των καταλλήλων υγειονομικών μέτρων.

Κατά την ομιλία του προς τον νέο πρεσβύτερο, ο Σεβασμιώτατος είπε τα εξής:

«Καί ἰδού, ἀγαπητέ μου π. Σπυρίδωνα, ἦλθε ἡ μεγάλη ὥρα τῆς χειροτονίας σου

στόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης. Σέ λίγο θά γονατίσεις πλέον, μέ ἀμφότερα γόνατα, ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί μέ τήν προσευχή, ἀνάγνωση τῶν εὐχῶν, τῆς θέσεως τοῦ ὠμοφορίου καί τῶν χειρῶν μου ἐπί τῆς κεφαλῆς σου, θά ἐπικαλεσθοῦμε τό Πανάγιον Πνεῦμα, γιά νά σέ καταστήσει πρεσβύτερο τῆς Ἐκκλησίας, ἱερέα τοῦ Χριστοῦ. Νά ἔλθει τοὐτέστιν «ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα καί νά σέ προχειρίσει ἱερέα».

Ὅπως δέ ἐνθυμεῖσαι κατά τήν ἡμέρα τῆς εἰς διάκονον χειροτονίας σου εἶχα εἰπεῖ πέντε πατρικές συμβουλές γιά τήν εἴσοδό σου στόν ἱερό κλῆρο καί σοῦ εἶχα ὑποσχεθεῖ ἄλλες πέντε προτροπές γιά τήν σημερινή ἡμέρα. Ἰδού λοιπόν, ἄκουσε μετά προσοχῆς, αὐτά πού ἔχω νά σοῦ πῶ τήν ἱερή αὐτή ὥρα.

Πρῶτον: Ἀγάπη πρός τόν Χριστό. Δηλ. νά ἀγαπᾶς μ’ ὅλο τό εἶναι σου τόν Χριστό. Ἡ ζωή ὁλόκληρη ἀπό τοῦ «νῦν» θά εἶναι μία ἀγάπη καί ἀφοσίωση στόν Χριστό. Σ’ Ἐκεῖνον ἀνήκεις. Συμμετέχεις, ὀφείλεις νά συμμετέχεις, στό Σταυρό καί τήν Ἀνάστασή Του. Μόνον ἡ ἀγάπη πρός τόν Χριστό θά γεννᾶ συνεχῶς μέσα στήν ψυχή σου τήν βαθυτάτη συναίσθηση τῆς ἱερατικῆς σου ζωῆς καί διακονίας στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. «Τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός» γιά σένα καί οἱ φοβεροί λόγοι τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου θά εἶναι σημαία σου: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἤ στενοχωρία ἤ διωγμός ἤ λιμός ἤ γυμνότης ἤ κίνδυνος ἤ μάχαιρα;» (Ρωμ. η’ 35).

Ἔτσι ζῶντας μέσα στόν πονηρό αὐτό κόσμο, θά σηκώνεις τόν σταυρό τῆς ἀγάπης

τοῦ Κυρίου καί θά πορεύεσαι μέ θέρμη, μέ πνεῦμα αὐτοθυσίας καί βαθειά πίστη. Ὁ σύνδεσμός σου μέ τόν Χριστό θά εἶναι τό ἀκριβό μυστικό σου. «Ἡ ζωή ὑμῶν κέκρυπται σύν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (Κολ. γ', 3), αὐτά τά θεόπνευστα λόγια τοῦ θείου Παύλου θά τά συλλογίζεσαι πάντοτε. Κράτησε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς σου τήν πρώτη σου ἀγάπη γιά τόν Χριστό.

Δεύτερον: Λειτουργός τοῦ Ὑψίστου! Θά ἀποκτήσεις σέ λίγο τήν ἰδιότητα τοῦ Ἱερέα. Δηλαδή τοῦ λειτουργοῦ. Αὐτό σημαίνει ἱερεύς. Αὐτό εἶναι τό ἱερότατο καθῆκον σου. Ἱερεύς σημαίνει νά τελεῖ τήν Θεία Λειτουργία. Αὐτό εἶναι τό βασικόν ἔργον σου, τό κύριον, τό πρωτεῦον. Ὅλα τά ἄλλα, ἀπό ἐκεῖ ἀπορρέουν καί ἀπό ἐκεῖ ξεκινοῦν. Θά μείνω κάπως περισσότερο σ' αὐτό τό δεύτερο σημεῖο τοῦ λόγου μου. Δέν νοεῖται, π. Σπυρίδωνα, ἱερεύς ἄνευ Θ. Λειτουργίας! Ὀφείλεις δέ νά ἐνθυμεῖσαι πάντα τά θεόπνευστα ἐκεῖνα λόγια τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὅτι ὁ ἱερεύς ὅταν τελεῖ τήν Θ. Εὐχαριστία δανείζει στό Θεό τά χέρια του, τήν γλῶσσα του, τήν ψυχή του μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα γιά νά τελεσιουργοῦνται τά φρικτά ἱερά Μυστήρια. Νά συλλογίζεσαι ἐκεῖνα τά λόγια τῆς Εὐχῆς: «Οὐδείς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἤ προσεγγίζειν ἤ λειτουργεῖν σοι βασιλεῦ τῆς δόξης˙ τό γάρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν καί αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν...».

Νά σκέπτεσαι ὅτι ὀφείλεις νά εἶσαι «ὅλως ἱερωμένος Θεῷ», ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ ὁποῖος λέγει στήν Θ. Λειτουργία του πρό τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν Τιμίων Δώρων: «Διὰ τοῦτο, Δέσποτα, Πανάγιε καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί

σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ...».

Πρόσεχε, λοιπόν, ὅταν λειτουργεῖς. Νά πλησιάζεις τήν Ἁγία Τράπεζα μέ ἱερό δέος. Ποτέ μήν σταθεῖς ἐκεῖ στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ ἀναιδῶς καί ἀνευλαβῶς, ἐπιπολαίως καί ἄνευ προσοχῆς, ἀλλά ἄκουσε τό θαυμάσιο τοῦτο ἀρχαῖον ἐπίγραμμα: «Βλέψον ἱερεῦ, τόν θυόμενον ἄρτον, οὗτος φλόξ ἐστιν οὐχ ποτέ ἐν βάτῳ, ἀλλά φλόξ φλογός καί φλογίνη ρομφαία ἅπτοντ' ἀναιδῶς φλέγγουσα ἱερέα ».

Μήν ἔχεις δέ ἐγωϊσμό καί φιλαυτία. Ἡ ἱερωσύνη πού σοῦ δίδεται σήμερα δέν εἶναι κατόρθωμα δικό σου, ἐπιτυχία σου, ἀλλά δωρεά ἀπό τόν Μέγα Ἀρχιερέα, τόν Ἀρχιποίμενα Χριστό. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι χάρισμα καί δωρεά. Λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «Οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καί Ἀαρών» (Ἑβρ. 5,4). Ναί λαμβάνεις τήν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος μέ τήν σημερινή χειροτονία σου σέ πρεσβύτερο καί καθίστασαι ὑπηρέτης καί οἰκονόμος

τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι νά σέ συνέχουν τά λόγια τοῦ Ἰ. Χρυσοστόμου: «Οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ἄγγελος, οὐκ ἀρχάγγελος, οὐκ ἄλλη τις κτιστή δύναμις, ἀλλ' αὐτός ὁ Παράκλητος ταύτην διετάξατο τήν ἀκολουθίαν». Αὐτό δηλώνει καί τό ἐπιτραχήλιον, τήν θεόθεν κατερχομένη χάριν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, τό ὁποῖον πάντοτε θά φορεῖς κατά τήν ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερῶν σου καθηκόντων. Δηλώνει ἀκόμη, νά γνωρίζεις φέροντας τό ἐπιτραχήλιον, ὅτι εἶσαι ὑποτελής, δοῦλος, ὑποκείμενος στόν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπηρέτης Ἐκείνου. Νά συλλογίζεσαι πόσο μέγα εἶναι τό ἀξίωμα νά ὑπηρετεῖς τόν Κύριον.

Ἔτσι, ὡς λέγει καί ὁ Ἅγιος Νεκτάριος: «Διά τῆς ἱερωσύνης οἱ ἄνθρωποι χοϊκοί ὄντες, τάξιν ἐπουρανίων λαμβάνουσιν ταγμάτων, καί λειτουργικά ἀποβαίνουσι πνεύματα, καί μέλη τῆς ὑπερκοσμίου ἱεραρχίας καί ὡς ἄγγελοι Θεοῦ τό θεῖον θεραπεύουσι. Διά τῆς ἱερωσύνης, ὡς ἐν οὐρανῷ κοσμεῖται τά ἐπίγεια καί ἡ γῆ ἐπικλίνει. Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις συνάπτονται πρός ὑμνωδίαν καί ἄνθρωποι μετά ἀγγέλων τόν Θεόν δοξάζουσιν».

Γι' αὐτό ὅταν λειτουργεῖς «νά βυθίζεσαι στή Θ. Λειτουργία». Νά θεωρεῖς ἐσωτερικά τά τελούμενα διώχνοντας κάθε ξένο λογισμό. Ὅταν θά παίρνεις «καιρό» ἔχει αὐτό τό νόημα ἡ Ἀκολουθία αὐτή. Δηλώνει τήν εἴσοδό σου στόν λειτουργικό χρόνο. Ἀγάπησε, λοιπόν, τήν Θ. Λειτουργία. Ζῆσε μέ τήν Θ. Λειτουργία. Καί νά ξέρεις Ἐκκλησία καὶ Θ. Λειτουργία ταυτίζονται. Ἔτσι φρόντισε νά ἑορτάζεις καί τήν χειροτονία σου μέ Θ. Λειτουργία. Τρίτον: Ποιμήν λογικῶν προβάτων. Γίνεσαι ποιμήν. Θά εἶσαι ποιμήν τῶν λογικῶν προβάτων πού σοῦ ἐμπιστεύεται ὁ Κύριος καί θά σοῦ ζητήσει «λόγον» γιά τήν πνευματική τους πρόοδο τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Ἡ διακονία τῆς ἱερωσύνης, νά ξέρεις, δέν εἶναι μία τυπική ἐπιτέλεση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων. Δέν τελοῦμε τά Μυστήρια ἔτσι ἁπλῶς γιά νά τά τελοῦμε, οὔτε ἡ ἱερωσύνη εἶναι μία ἄσκηση διοικητικῆς ὑπηρεσίας στό ναό, οἱονεί δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ὑπηρεσία στό Θεό καί προσφορά σωτηρίας διά τῆς Ἐκκλησίας στό λογικό ποίμνιο. Ὁ ἱερεύς ἀποστέλλεται ἀπό τόν Χριστό στόν κόσμο, «εἰς ἔργο διακονίας» τῶν ψυχῶν. Εἶναι προσφορά ταπεινή καί θυσιαστική, «λειτουργία μετά τήν Θ. Λειτουργία» πρός τούς ἄλλους, τούς συνανθρώπους του. Καί ὁ ἱερεύς πρέπει νά εἶναι κοντά στό λαό, στήν ἐνορία του, ὀφείλει νά διδάσκει ἐπσταμένως τόν λαόν τοῦ Θεοῦ, νά ἑρμηνεύει τό Ἱερό Εὐαγγέλιο, νά διδάσκει τά θεία λόγια καί μόνον, ὄχι ἀλλότρια. Καί βέβαια πρῶτα τό Εὐαγγέλιο γιά σένα καί τήν πρεσβυτέρα σου καί ἔπειτα γιά τούς ἄλλους. Ὁ ἱερεύς τόν λαό νά τόν στηρίζει, παρηγορεῖ, ἐνισχύει καί βοηθᾶ ποικιλοτρόπως. Νά εἶσαι, λοιπόν, ὡς ἱερεύς διδακτικός, ἐλεήμων, φιλάνθρωπος, στοργικός, εὐγενής, πατέρας ὅλων ἀνεξαιρέτως, χωρίς διακρίσεις. Θά προσεύχεσαι γιά τόν καθένα. Ποτέ μήν ἀμελεῖς τήν μνημόνευση τῶν ὀνομάτων. Ἔχεις μεγίστη εὐθύνη γιά κάθε ψυχή. Ἔπειτα νά εὐλογεῖς καί νά ἁγιάζεις τόν κόσμο. Ποτέ κατάρες. Ποτέ

μηνύσεις. Ποτέ διώξεις. Νά ἁγιάζεις τόν γάμο, τήν γέννηση, τό σπίτι, τό χωράφι, τό κατάστημα, τό γραφεῖο. Νά εὐλογεῖς τήν παιδεία καί τήν μόρφωση. Νά εἶσαι ἐκεῖ καί στήν ἀρρώστια καί σ' αὐτόν τόν θάνατο. Νά εἰσέρχεσαι σέ οἰκία πένθους καί χαρᾶς. Πάντοτε νά δίνεις τήν εὐχή καί τήν εὐλογία. Μόνον τήν ἁμαρτία νά ἀποστρέφεσαι. Ὅλα νά ἐπιτελοῦνται «εὐσχημόνως καί κατά τάξιν». Ἀπώτερος σκοπός τῆς ἱερατικῆς ἀποστολῆς καί τοῦ ἔργου σου εἶναι «νά δώσεις φτερά στή ψυχή, νά τήν ἁρπάξεις ἀπό τόν κόσμο καί νά τήν δώσεις στό Θεό». Αὐτό εἶναι τό καθῆκον σου. Νά μιλήσεις γιά τόν Χριστό στούς ἀνθρώπους. Τίποτα ἄλλο. Ὄχι λόγια κοσμικά, πολιτικολογίες καί ἐφήμερες ἀνούσιες συζητήσεις. «Ἅλατι ἡρτυμένος» ὁ λόγος σου πάντοτε. Καί νά θυμᾶσαι, ὅτι πάντα καί παντοῦ εἶσαι ἱερεύς.

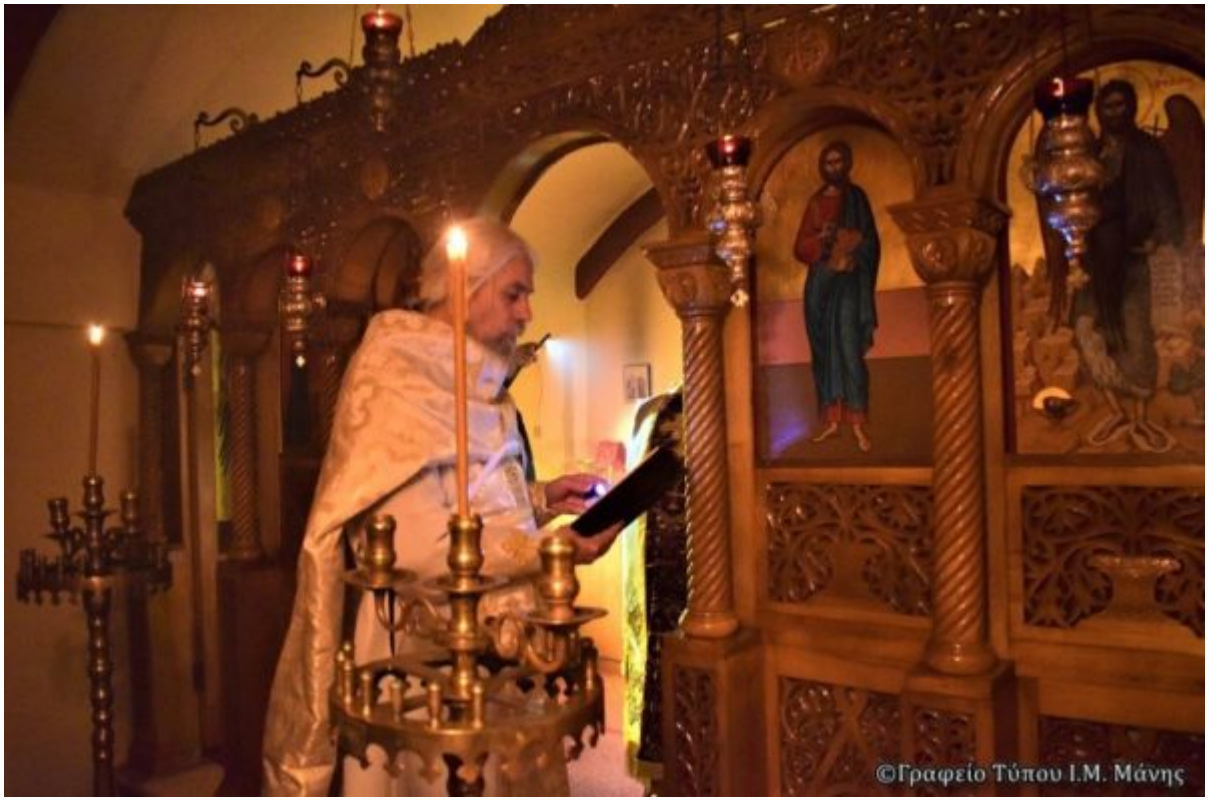

Τέταρτον: Ἀνάγκη παιδείας καί ἐκκλησιαστικῆς μόρφωσης στή ζωή σου.

Χωρίς τήν ἐν γένει συνεχῆ παιδεία καί ἐκκλησιαστική μόρφωση δέν θά μπορέσεις νά ἐκπληρώσεις τά ἱερατικά σου καθήκοντα στόν σύγχρονο κόσμο. Δέν πρέπει νά στερεῖσαι παιδείας, οὕτως ὥστε, νά μπορεῖς νά ἀντικρούεις καί τά τῶν αἱρετικῶν καί ἀθέων καί ἀγνωστικῶν τά διανοήματα. Γι' αὐτό, θά σοῦ τονίσω τώρα, ὅλως ἀδρομερῶς, μερικά σημεῖα πού πρέπει νά προσέξεις. Πρῶτον, ἐπειδή γίνεσαι ἱερεύς δέν σημαίνει ὅτι σταματᾶς νά μελετᾶς, νά διαβάζεις Ἁγία Γραφή, τά βιβλία τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῶν ἁγίων καί θεοφόρων Πατέρων ἀλλά καί τά κείμενα τῆς θύραθεν παιδείας. Ἰδιαίτερα σοῦ καθιστῶ τήν προσοχή νά διαβάσεις καί τά κόκκινα γράμματα τοῦ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ. Εἶναι ἐξόχως σημαντικά. Ἔπειτα διάβαζε

τούς Ἱερούς Κανόνες, τούς λόγους τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐκείνους ἐννοῶ τούς παλαιούς. Ἀθανάσιον, Βασίλειον, Χρυσόστομον, Γρηγορίους, Δαμασκηνόν, Γρηγόριον Παλαμᾶν, Κοσμᾶ Αἰτωλό καί Νεκτάριον Αἰγίνης. Διάβαζε βίους ὁσίων καί ἁγίων. Θά σέ προτρέψω δέ ἀκόμη νά μελετήσεις καί νά παραδειγματιστεῖς ἀπό τήν ἱερατική βιοτή καί εὐλαβῶν συγχρόνων κληρικῶν μας. Ἱερατικές μορφές ὡς ὁ παπᾶ – Νικόλας Πλανᾶς, ὁ ὅσιος, ἀλλά καί τόσοι ἄλλοι ἔγγαμοι ἱερεῖς γιά νά ἀρκεστῶ μόνον σ’ αὐτούς, γιατί καί ἐσύ εἶσαι ἔγγαμος, πολλά ἔχουν νά σέ διδάξουν. Ἀπό δέ τά «θύραθεν», ὡς λέγομεν γράμματα, θά εἶσαι ὡς ἡ μέλισσα καθώς μᾶς διδάσκει ὁ Μ. Βασίλειος. Θά λαμβάνεις καί υἱοθετεῖς ὅ,τι καλόν.

Καί πέμπτον: Ἡ τελευταία συμβουλή εἶναι ἡ ἐπίγνωση ὅτι ἔχεις πνευματικό καταφύγιον. Καί αὐτό εἶναι ἡ μάνα Ἐκκλησία. Θά δοκιμάσεις θλίψεις, θά ἔλθουν πειρασμοί, στενοχώριες, συκοφαντίες, πίκρες. Ὅμως καταφυγή σου ἡ λατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἱερές Ἀκολουθίες σου, οἱ ἀγρυπνίες σου, ἡ προσευχή σου. Ἀγάπα τήν ἱερωσύνη σου, ἔσο φιλακόλουθος καί μή ταράσσεσαι. Ὑπακοή καί ἐμπιστοσύνη στήν Ἐκκλησία. Ζῆσε τήν ἱερωσύνη σου «ὡς ἄγγελος ἐπίγειος καί ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος». Ὁλάκερη ἡ ζωή σου νᾶναι μία μαρτυρία στόν κόσμο. Νά εἶσαι φῶς καί ἅλας. Φῶς, πού θά φωτίζει ψυχές καί ἅλας, πού θά «νοστιμίζει» τήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων καί θά τήν προφυλάσσει ἀπό τήν ἠθική σήψη. Νά εἶσαι ἐνάρετος καί ἠθικός μέ πᾶσαν ἔννοιαν καί ποτέ μή σκανδαλίσεις κανέναν. Τίμησε τό ράσο σου.

Ἔλα, παιδί μου, διάκονε π. Σπυρίδωνα, νά λάβεις «τήν τῆς ἱερατείας χάριν». Νά καταστεῖς ἱερεύς τοῦ Χριστοῦ. Ὁποία ὑψίστη τιμή καί εὐθύνη! Ἔλα, ἡ ἡμέρα σήμερα, Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν, εἶναι δική σου. Οἱ Μάγοι, ὅπως μᾶς λέγει ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής, ἀφοῦ προσκύνησαν τό Παιδίον Ἰησοῦς «δι’ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τήν χώραν αὐτῶν». Καί σύ, μετά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Παρακλήτου, πορεύου πλέον τήν ἄλλην ὁδόν, ἐκείνην τῆς ἱερωσύνης «ἐν Χριστῷ».